

σόντων Βαυαρῶν, καὶ διὰ τοῦ Siegel τὸν βασιλέα ᾽Οθωνα. Κατὰ συνέπειαν ὁ Siegel ἀπεστάλη εἰς Χαιρώνειαν ὅπως ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα ἀκριβῶς καὶ ἐκτιμήσῃ τὸ πρὸς λύσιν αὐτοῦ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσόν. Αἱ ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἐπελθοῦσαι, καὶ κατὰ τῶν Γερμανῶν ἰδίως ἀπευθυνόμεναι ταραχαί, ἀνέστειλαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου, καθ' ὃ ὁ ῥήθεις ἀνδριαντοποιὸς προὔτίθετο τὰ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου ἀπαιτούμενα χρήματα νὰ πορισθῇ διὰ συνδρομῶν ἐν Γερμανίᾳ.

Ἀπὸ τοῦ 1843 λοιπὸν μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους οὐδὲν πλέον ἐγένετο, ὅτε ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία, ἧς οἱ μεγάλοι ἀγῶνες πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ διαφύλαξιν ἐν γένει μὲν τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἰδίως δὲ τῶν Ἀθηνῶν, προσκόντως ὑπὸ τοῦ φιλολογικοῦ κόσμου ἐξετιμήθησαν, ἀπεφάσισε ν' ἀνεγείρῃ τὸ μνημεῖον ἰδίαις δαπάναις. Κατὰ συνέπειαν ἀπεστάλη εἰς Χαιρώνειαν ἐπιτροπή, ἧς μέλος ἦν καὶ ὁ ῥήθεις Siegel, αὕτη δ' ἀπεφάνηκε ὅτι, ὀλίγων μόνον τεμαχίων σχετικῶς ἐλλειπόντων, τὸ σχέδιον δὲν εἶνε ἀπραγματοποιήτον. Ἄλλ' ὅμως πρὸ παντὸς ἄλλου ἀνάγκη ἦν νὰ ἐξαχθῇ τὸ μνημεῖον ἐκ τῆς γῆς, ὅπως γνωσθῇ πόσα καὶ ποῖα τεμάχια ἐλλείπουσιν. Οὕτω δ' ἐν ταῖς γενομέναις ἀνασκαφαῖς ἀνευρέθη εὐτυχῶς καὶ ἡ ἀριστερὰ ἐμπροσθία χηλὴ ἀεραία, καὶ ἐπομένως ἡ διήγησις, καθ' ἣν ὁ δούξ Pulker-Muskau εἶχεν ἀποκόψει καὶ συμπαραλάβει τοὺς πόδας, ἀποδεικνύεται ὡς κληρὸς μῦθος. Πρὸς τούτοις καὶ ἐκ τῶν πλίνθων, ἐφ' ὧν ἴστατο ὁ λέων, ἀνευρέθησαν τινές, οὕτως ὥστε ἐπικρατεῖ πληρεστάτη βεβαιότητος καὶ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν οὗτος ἐπὶ τῆς βάσεώς του ἐκάθητο. Ἦδη ὅμως ἀπαιτεῖται ἵνα κατασκευασθῶσι πρὸς τὰ ἀνευρεθέντα τεμάχια ὅμοια ἐκ γύψου, συναρμολογῶσι πρὸς ἄλληλα, τὰ δ' ἐκ τῆς συναρμογῆς ἕνεκα τῶν ἀπολεσθέντων τεμαχίων προερχόμενά κενὰ ἀναπληρωθῶσιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μαρμάρου, ἐξ οὗ καὶ ὁ λέων, ἀκολούθως δ' ἀνεγερθῇ καὶ αὖθις τὸ ὅλον « μνημεῖον μὲν τοῖς πεσοῦσι, τοῖς ἐπιγόνοις δὲ παράδειγμα ».